

Якими діти народжуються – ні від кого не залежить, але в наших силах зробити їх хорошими через правильне виховання.

Плутарх

Сучасна сім'я несе найбільшу відповідальність за виховання дитини. Саме вона має виконувати головне завдання – забезпечувати матеріальні та педагогічні умови для духовного, морального, інтелектуального й фізичного розвитку юного покоління.

Конституційним обов'язком батьків є утримання своїх дітей до повноліття. Законом України «Про освіту» на батьків покладена відповідальність за фізичне здоров'я та психічний стан дітей, створення належних умов для розвитку їхніх природних здібностей.

Від сім'ї починається шлях дитини до пізнання світу, свого становлення як особистості, шлях до шкільного навчання.

Адже життєвою дорогою дитину ведуть два розуми, два досвіди: сім'я та навчальний заклад.

Якщо:

- Дитину постійно критикують, вона вчиться ненавидіти;
- Дитину висміюють, вона стає замкнутою;
- Дитину хвалять, вона вчиться бути шляхетною;
- Дитину підтримують, вона вчиться цінувати себе;
- Дитина росте в докорах, вона вчиться жити з почуттям провини;
- Дитина росте в терпимості, вона вчиться розуміти інших;
- Дитина росте в чесності, вона вчиться бути справедливою;
- Дитина росте в безпеці, вона вчиться вірити в людей;
- Дитина росте у ворожнечі, вона вчиться бути агресивною;
- Дитина росте в розумінні і дружелюбності, вона вчиться знаходити любов у цьому світі.

Пам'ятка для батьків

1. Діти – основа сім'ї. У процесі виховання враховуйте індивідуальні особливості дитини;

2. Не ображайте, не бийте й не принижуйте дитину. Пам'ятайте: навчання – це радість (негативні емоції не сприяють засвоєнню матеріалу, вбивають бажання вчитися). Криком ви нічого не зміните;
3. Не виховуйте дитину безпосередньо у школі, знайдіть час для розмови з нею. У процесі спілкування не реагуйте бурхливими емоціями, не засуджуйте дитину, а будьте тактовними, толерантними у вираженні своїх суджень та думок;
4. Намагайтесь контролювати режим дня дитини;
5. Пам'ятайте, що дитина – ваше відображення (грубість породжує грубість, крик – крик, а доброзичливість і взаєморозуміння – добро і злагоду в сім'ї). Запитайте себе: «Чи хочу я, щоб моя дитина була схожа на мене?»;
6. Якщо ви помітили, що в дитини «важкий» період, - підтримайте її, щоб вона не схибила, а пішла правильним шляхом;
7. Дитина – це цілий світ, сприймайте її як цілісну особистість, дорослу людину, яка має свої права (на навчання, відпочинок тощо) і певні обов'язки (учитися, ввічливо ставитися до інших тощо);
8. Не віддаляйте дитину від себе – знайдіть час поговорити, зрозуміти її, згадайте себе у цьому віці, допоможіть, якщо потрібно (лагідним, ніжним словом);
9. Не шкодуйте ніжних слів, будуючи стосунки з власною дитиною;
10. Ви дали дитині життя, тож допоможіть дитині зорієнтуватись у бурхливому морі життєвих подій

Бажаємо успіхів!